

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9060/2558

พนักงานอัยการ จังหวัดนครสวรรค์ โจทก์ นางกิมเหลียง อังกาบโจทก์ร่วม นายสมชาย ตะโกพร กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 199, ป.อ. มาตรา 288, ป.วิ.อ. มาตรา 220, ป.วิ.อ. มาตรา 221, ป.อ. มาตรา
33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกจำเลยที่ 2 เฉพาะในความผิดตาม ป.อ. มาตรา 199 ประกอบมาตรา 83 เพียงข้อเดียว ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และโจทก์ร่วมอุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ตามฟ้อง ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน จึงมีผลเท่ากับศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต่างพิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นตาม ป.อ. มาตรา 288 ประกอบมาตรา 83 ดังกล่าว โดยอาศัยข้อเท็จจริง โจทก์ร่วมฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นตาม ป.อ. มาตรา 288 ประกอบมาตรา 83 อีกไม่ได้ เพราะต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 220 เว้นแต่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณา หรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิเคราะห์แล้วเห็นว่าข้อความที่ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาลสูงสุดและอนุญาตให้ฎีกา หรืออธิบดีกรมอัยการลงลายมือชื่อรับรองในฎีกาว่ามีเหตุอันควรที่ศาลสูงสุดจะได้วินิจฉัย ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 221 แต่โจทก์ร่วมฎีกาโดยไม่ปรากฏว่ามีผู้อนุญาตหรือรับรองให้ฎีกาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 221 ฎีกาของโจทก์ร่วมจึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตาม ป.วิ.อ. มาตรา 220

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91, 199, 288 รัปไม้ท่อน ผ้าเช็ดตัว ถุงพลาสติก และเทปขาวของกลาง จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ แต่เมื่อสืบพยานโจทก์และโจทก์ร่วมไปบ้างแล้ว จำเลยทั้งสองขอถอนคำให้การเดิม และให้การใหม่เป็นรับสารภาพข้อหาร่วมกันซ่อนเร้นย้ายศพเพื่อปิดบังการตายหรือเหตุแห่งการตาย ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 1 รับว่าใช้ท่อนไม้ตีผู้ตายจนถึงแก่ความตาย แต่กระทำให้โดยไม่มีเจตนาฆ่า ระหว่างพิจารณา นางกิมเหลียง มารดาของนายธงชัย ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่น ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ 1 มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 และจำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 199 ประกอบมาตรา 83 การกระทำของจำเลยที่ 1 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานฆ่าผู้อื่น จำคุกจำเลยที่ 1 ตลอดชีวิต ฐานร่วมกันซ่อนเร้น ย้ายศพเพื่อปิดบังการตายหรือเหตุแห่งการตาย จำคุกจำเลยทั้งสองคนละ 1 ปี คำให้การและทางนำสืบของจำเลยที่ 1 เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้จำเลยที่ 1 ฐานฆ่าผู้อื่น หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 คงจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 33 ปี 4 เดือน และจำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพฐานร่วมกันซ่อนเร้น ย้ายศพเพื่อปิดบังการตายหรือเหตุแห่งการตาย มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 6 เดือน รวมจำคุกจำเลยที่ 1 มีกำหนด 33 ปี 10 เดือน จำเลยที่ 2 มีกำหนด 6 เดือน

ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์ โจทก์ร่วมและจำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน โจทก์ร่วมฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสองฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น และฐานร่วมกันซ่อนเร้น ย้ายศพเพื่อปิดบังการตายหรือเหตุแห่งการตาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 199 ประกอบมาตรา 83 โจทก์ร่วมยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตให้เข้าร่วมเป็นโจทก์เฉพาะความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น ตามมาตรา 288, 83 จำเลยทั้งสองให้การรับสารภาพในความผิดฐานร่วมกันซ่อนเร้น ย้ายศพเพื่อปิดบังการตายหรือเหตุแห่งการตาย ตามมาตรา 199, 83 ส่วนความผิดอื่นฐานให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่าจำเลยที่ 1 มีความผิดฐานฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 และจำเลยทั้งสองมีความผิดฐานร่วมกันซ่อนเร้น ย้ายศพเพื่อปิดบังการตายหรือเหตุแห่งการตายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 199 ประกอบมาตรา 83 จำคุกจำเลยที่ 1 รวม 2 ข้อหา มีกำหนด 33 ปี 10 เดือน ส่วนจำเลยที่ 2 ลงโทษจำคุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 199 ประกอบมาตรา 83 ข้อหาเดียวมีกำหนด 6 เดือน โจทก์ โจทก์ร่วมและจำเลยทั้งสองอุทธรณ์ โดยโจทก์และโจทก์ร่วมอุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 83 ตามฟ้อง จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ว่า กระทำผิดโดยบันดาลโทสะ ส่วนจำเลยที่ 2 อุทธรณ์ว่าโทษจำคุกสูงเกินไปและขอให้ร่อนการลงโทษ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน โจทก์ร่วมฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 83 ตามฟ้อง ส่วนโจทก์และจำเลยทั้งสองไม่ฎีกา ดังนี้ คดีสำหรับจำเลยที่ 1 ในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 และจำเลยทั้งสองในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 199 ประกอบ 83 จึงยุติไปตามคำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 6 ดังกล่าว คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ร่วมในชั้นนี้แต่เพียงว่า จำเลยที่ 2 กระทำความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นตามมาตรา 288 ประกอบมาตรา 83 ตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกจำเลยที่ 2 เฉพาะในความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 199 ประกอบมาตรา 83 เพียงข้อเดียว ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และโจทก์ร่วมอุทธรณ์ขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ตามฟ้อง ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน จึงมีผลเท่ากับศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค 6 ต่างพิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 83 ดังกล่าว โดยอาศัยข้อเท็จจริงโจทก์ร่วมฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ 2 ในความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288 ประกอบมาตรา 83 อีกไม่ได้ เพราะต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 เว้นแต่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณา หรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อความที่ตัดสินนั้นเป็นปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาลสูงสุดและอนุญาตให้ฎีกา หรืออธิบดีกรมอัยการลงลายมือชื่อรับรองในฎีกาว่ามีเหตุอันควรที่ศาลสูงสุดจะได้วินิจฉัย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 แต่โจทก์ร่วมฎีกาโดยไม่ปรากฏว่ามีผู้อนุญาตหรือรับรองให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ฎีกาของโจทก์ร่วมจึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 220 ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ร่วมมานั้นไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัยให้ พิพากษายกฎีกาของโจทก์ร่วม

องค์คณะ

ณฤทธิ บุญปริอาทร · ประพาฬ อนมาน · อรรณพ จุฬาริมพ์พันธุ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/9060/2558>